

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙
ผู้นำของประชาชนจะโง่เกินไปหรือ

ก่อนจึงหัน

พระวัดนี้อาหารท่วมมันจะตายแหละ องค์ไหนไม่มีปัญญามันตายกองกันอยู่กับอาหารการกินในหม้อ มองไปหม้อไหนเห็นแต่พระตายอยู่ในหม้อ ๆ คือน้ำแกงท่วมปากมันพระ ใครฉลาดเอาตัวรอด ใครโง่จ่ม เราพูดจริงๆ เราเที่ยวทั่วประเทศไทย พูดตามหลักความจริงไม่โอ้อวด ไม่เหยียบไม่ย่ำ เที่ยวไปหมดแล้วประเทศไทย ครั้นเวลามารวมก็มารวมวัดป่าบ้านตาด อาหารพิลึกกึกกือ อะไร ๆ ก็ไหลเข้ามาวัดป่าบ้านตาด ไหลเข้ามา ๆ ไหลเข้ามาก็ไหลออกแบบเดียวกัน ไม่มีแอ่งเก็บน้ำ ไหลเตลิดเปิดเปิง ไหลเข้าไหลออกอันเดียวกัน เพราะเรามันเที่ยวเสียแหลกเลย เรียกว่าทั่วประเทศไทยไม่ใช่เที่ยวธรรมดา ยังเกี่ยวข้องกับการช่วยโลกช่วยชาติบ้านเมืองอีก จึงต้องไปชอกแซกซิกแซก ไปที่ไหนเห็นหมด

ตั้งแต่ก่อนที่เรียนหนังสืออยู่ที่ชอกแซกซิกแซก ทางด้านปริยัติวัดไหนเข้าได้หมด ไม่ว่าวัดราษฎร์วัดหลวงอะไรไปได้ทั้งนั้น ทางกรรมฐานก็เหมือนกัน ครูบาอาจารย์องค์ไหนปรากฏชื่อลือนามตรงไหน ๆ เข้าถึง ๆ หมดเลย สุดท้ายก็มายุติลงกับหลวงปู่มั่น หน้าที่ค้ำไม่ได้เลย หมอบเลย นี่ละธรรมแท้เป็นอย่างนั้นหน้าที่ค้ำไม่ได้ เพราะฉะนั้นการพูดการจาเราจึงพูดได้ทุกแบบทุกฉบับ เกี่ยวกับเรื่องการรู้การเห็นสัมผัสสัมพันธ์ไปหมด ทางพระก็ทั้งปริยัติทั้งปฏิบัติเข้าทั้งนั้น ทางโลกก็ไปทุกแห่งทุกหน เรียกว่าช่วยชาติอีกแล้ว ไปทุกแห่งได้เห็นทุกแง่ทุกมุม ไปที่ไหนความสังเกตติดใจ ๆ ไป ดูไป ๆ ความสังเกตความรู้สึกต่าง ๆ เข้ามาสู่ภายในใจ ๆ ทั้งนั้น

เวลามารวมแล้วก็มาอยู่วัดป่าบ้านตาดพวกอาหารการกินทุกอย่าง จตุปัจจัยไทยทานก็มารวมอยู่วัดป่าบ้านตาด ถ้าหากว่าจะต้องการเป็นเศรษฐีก็เป็นเศรษฐีได้ แต่มันจะเป็นเศรษฐีแบบเศรษฐีปัจจุบัน เศรษฐีเน่าเฟะเหม็นคูล่งทั่วประเทศไทย คือเศรษฐีในสมัยปัจจุบัน พระเณรเราถ้าจะเป็นเศรษฐีเหล่านี้ก็เน่าเฟะได้เช่นเดียวกัน อาหารการบริโภคทุกสิ่งทุกอย่างไหลเข้ามา ๆ ถ้าพระไม่ฉลาดในธรรมสมกับว่ามาหาธรรมแล้วพระนี้จะเน่าเฟะด้วยอาหารการขบการฉันทุกสิ่งทุกอย่างเหลือเฟือ ๆ จนเน่าเฟะเหม็นคูล่งเช่นเดียวกับโลกปัจจุบัน เมืองไทยเราปัจจุบันนี้ เศรษฐีเน่าเฟะ เศรษฐีเหม็นคูล่ง

วัดป่าบ้านตาดก็จะเน่าเฟะเหม็นคูล่งด้วยจตุปัจจัยไทยทาน ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาเหมือนกันถ้าไม่รู้เนื้อรู้ตัว ถ้ารู้แล้วมาทำไรออก ศรัทธาญาติโยมเขายังมี

สติปัญญาเฉลียวฉลาด นำมาทำบุญให้ทาน ทำไมพระเป็นผู้นำของประชาชนจะโง่
 เกินไปหรือ ยอมให้สิ่งทั้งหลายเหล่านั้นเข้ามาโปะๆ ทับแล้วก็เป็นครษฐีอาหารการ
 บริโภคเนาพะ จมอยู่ตามหม้อตามไหของเขาที่เอามาบริจาคถ้าพระโง่งนะ ถ้าพระฉลาด
 มีเท่าไรไหลเข้าไหลออกได้ตลอดเวลา ให้พากันจำ ทุกวันนี้มันดูได้เห็นทุกอย่างนั้น
 แหละ นี้ได้เห็นเต็มหัวใจนะ ได้นำมาพูดเพียงหยาบๆ ที่มันเป็นอยู่ในหัวใจมันรู้มันเห็น
 นี้ไม่พูด เพราะพูดไปก็ไม่ใช่วิสัยที่จะรู้ได้ๆ หรือรู้ก็ไม่สนใจจะฟัง พูดไปก็ไม่เกิด
 ประโยชน์ ไม่พูดเสีย เก็บไว้ๆ ภายในใจ ทุกสิ่งทุกอย่างจะเข้าอยู่ภายในใจนี้ทั้งนั้น
 ที่เดียว จะนำออกใช้เฉพาะที่จำเป็นหรือที่เห็นว่าสมควรจะเป็นประโยชน์มากน้อย ก็
 นำออกไป ถ้าไม่เป็นประโยชน์รู้เท่าไรก็เก็บไว้อย่างนั้นๆ แหละ

พระเรามาปฏิบัติอยู่นี้ก็เยอะ งานเริ่มตั้งแต่วันนี้ไปแล้ว งานประทายข้าวเปลือก
 ประทายข้าวเปลือกก็รู้สึกจะมาทั่วประเทศไทย ประทายข้าวเปลือกวัดป่าบ้านตาด รู้สึก
 กระเทือนไปหมดเหมือนกันนะ ประทายข้าวเปลือกมาทั่วประเทศไทย จังหวัดไหนๆ
 มา ก็สมเหตุสมผลที่ว่าประทายข้าวเปลือกนี้ เป็นข้าวเปลือกหรือเป็นกองบุญเพื่อชาติ
 ไทยของเราทั้งนั้น นอกจากนั้นยังกระจายออกไปอีกทุกแห่งทุกหนไม่อับไม่จน ขอให้ม
 เอะ วัตนี้มีเท่าไรกระจายได้หมด

มีการทำบุญให้ทานที่ว่าประทายข้าวเปลือกก็เพื่อโลกนั้นแหละ ได้มาเท่าไรเรา
 ออกเพื่อโลกทั้งหมด ไม่มีคำว่าเก็บ ในวัดนี้ไม่มีเก็บมีสิ่งสม สิ่งสมตั้งแต่ธรรมอย่าง
 เดียว เรื่องศีลเรื่องธรรมนี้สิ่งสมตลอด นี้คือผู้เสาะแสวงหาธรรม วันพรุ่งนี้ก็จะเต็มไป
 หมดละประชาชนทั้งใกล้ทั้งไกลที่มีศรัทธา นำสิ่งของมาถวายเป็นประทายข้าวเปลือก
 จากนั้นแล้วทางวัดก็จะจัดการให้เป็นประโยชน์ สมเจตนาของท่านผู้บริจาคมาเพื่อ
 ส่วนรวมๆ เราเคยทำอย่างนั้นมาแล้วทำทุกปี มีมากมีน้อยบริจาคทั่วถึงกันไปหมด
 เรียกว่าการบุญการกุศล

นั่นละธรรมไปที่ไหนเย็นหมด ธรรมมีในใจแล้วไปไหนเย็น ถ้ากิเลสมีในใจไป
 ไหนร้อน เป็นศรัฐฐีก็ร้อน ตัวเองก็ร้อน คนอื่นก็ร้อน กระเทือนไปหมด ศรัฐฐี همین
 คลั่ง ถ้าธรรมแล้วหอมหวานชวนชมไปหมด ไปที่ไหนหอมไปเลยเรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น
 กับเรื่องมูตเรื่องคุณนี้ต่างกันมากนะ ให้ท่านทั้งหลายสิ่งสมธรรมภายในใจ ไม่ได้คำนึง
 คำนวนว่าเป็นฐานะสูงต่ำประการใด สำคัญอยู่ที่น้ำใจ ใครมีน้ำใจเป็นอรรถเป็นธรรม
 แล้ว คนนั้นมีคำมีราคา ไปที่ไหนเย็น เป็นเด็กเพื่อนฝูงก็รัก ผู้ใหญ่ก็รัก เป็นผู้ใหญ่เป็น
 ที่เคารพนับถือกราบไหว้บูชาของผู้เล็กๆ เป็นพระก็เป็นครูบาอาจารย์ที่เลิศเลอ ใครก็
 อยากกราบไหว้บูชา อยากเห็นหน้าเห็นตา อยากกราบ เป็นอย่างนั้นละของดี ธรรมอยู่ที่
 ไหนเป็นอย่างนั้น ถ้าของเลวใครก็ไม่อยากดู

นี่ก็เริ่มตั้งแต่บัดนี้ไป ชาวสารจะมาละวันนี้ กองพะเนินเต็มไปหมดวันนี้แน่นอนมาก วันนี้เป็นวันรวม ไทยทานทั้งหลายจะมารวมนั้นหมด พอวันพรุ่งนี้ก็เป็นวันงานละที่นี้ งานใหญ่ วันนี้เป็นวันรวม เราได้พยายามที่สุดแล้วที่ทำประโยชน์ให้โลก สำหรับเราเองเราเคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่าแบบมือตลอดไม่มีคำว่ากำ อย่างนี้ไม่มี มีเท่าไรออกหมดๆ ด้วยความเมตตาไม่ใช่อะไร อำนาจแห่งความเมตตาไม่มีอะไรออกหมดเลย ถ้าอำนาจแห่งความตระหนี่มีเท่าไรกำหมดกว้านหมด มีอะไรกว้านเข้ามาๆ ได้เท่าไรไม่พอคือกิเลส คลังแห่งความตระหนี่อยู่กับกิเลส คลังแห่งความเสียสละอยู่กับธรรม ถ้าใครมีธรรมแล้วเย็นๆ

แต่โลกไม่ชอบธรรม มีแต่จะเอาทำเดี่ยวๆ ให้ไม่มี กิเลสมีแต่จะเอาทำเดี่ยว เอาเท่าไรยิ่งดีๆ ที่จะให้ไม่ค่อยมีและไม่มี นี่เรื่องของกิเลส ถ้าเป็นเรื่องของธรรมเปิดเลย มีเท่าไรเปิดๆ มองดูใจตัวเอง มองดูใจคนอื่นทันทีๆ มองดูสิ่งของที่ตนจะได้รับอาศัยมากน้อยเพียงไร มองดูคนอื่นที่เขาอยากจนอีกเช่นเดียวกัน นี่เรียกว่าผู้มีธรรมในใจ ตาก็กว้างขวาง จิตใจก็กว้างขวาง ทุกอย่างกว้างขวางไปหมด เฉลี่ยเผื่อแผ่ถึงกันหมด นี่เรียกว่าผู้มีธรรม ผู้มีแต่กิเลส คลังกิเลส ได้เท่าไรกว้านเข้ามาหมดๆ จนกระทั่งโลกจะล่มจะจม ให้เจ้าของได้เท่านั้นก็พอ ต่างกันนะกิเลสกับธรรม

กิเลสเกิดอยู่ที่ใจ ธรรมก็อยู่ที่ใจ ภาษาธรรมท่านให้ชื่อกิเลสที่เป็นภัยต่อสัตว์โลกนั้นอยู่ที่หัวใจ กิเลสความมัวหมองมืดตื้อหรือเป็นพิษเป็นไฟ อยู่กับกิเลสทั้งหมด ธรรมคือความเย็น ความเลิศเลออัศจรรย์อยู่ที่ธรรม ภายในใจเหมือนกัน ใครชำระซักฟอกความสกปรกโสภณที่เป็นภัยแก่ตัวเองและผู้อื่นออกได้มากน้อยเพียงไร คนนั้นมีความสุขๆ ความสุขจริงๆ อยู่ที่หัวใจ

ท่านทั้งหลายอย่าเอาแต่วัตถุมารวัด วัตถุเป็นเรื่องของกิเลส ได้เท่าไรไม่พอๆ เตือดร้อน มีมากขนาดไหนไม่มีคำว่าพอถ้ากิเลส โลกเตือดร้อนอยู่ทุกวันนี้เพราะอะไร เพราะความอยากความทะเยอทะยาน ความดีดความดีน ความหิวความโหยทั้งนั้น วัตถุนั้นมีเต็มโลกแต่มันไม่พอในหัวใจของผู้โลกนั้นซิ จึงทำโลกให้เตือดร้อน พวกท่านจำเอานะ เอาแค่นี้ก่อน ให้พร

หลังจันทัน

(ชาวจังหวัดปราจีนบุรี ถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนจังหวัดปราจีนบุรีแต่องค์หลวงตา ให้เป็นสมบัติของสงฆ์วัดป่าบ้านตาด) เออ พอใจกับที่ทางปราจีนถวายวิทยุเพื่อประชาชน เอ้า สาธุพร้อมกัน (สาธุ)

(คู่บ่าวสาวมาถวายทองและเงินสด เพื่อความเป็นสิริมงคลในวันแต่งงานวันนี้) ไหนคู่แต่งงานกัน (นี่ครับ) เออ แต่งงานกันดีๆ นะ รักก็ให้รักกันตั้งแต่ต้นจนอวสาน

ไม่ใช่แต่งงานกันแล้วเป็นเวทิต่อกันตลอดไม่ได้นะ ทะเลาะกันนั้นละต่อยกันเข้าใจไหม ให้มีความสงบร่มเย็น เก็บความรู้สึก อย่าปู้ปี้ๆ พุดออกๆ ลึ้นนี้สำคัญเสียได้ เป็นคุณก็มาก เป็นโทษก็มาก เอาละเท่านั้น

วันพรุ่งนี้มารวมกันที่ศาลาใหญ่ เป็นวันงานวันพรุ่งนี้ แล้วพระก็รวมไปฉันที่นั่น อาจจะมาจากที่ต่างๆ บ้างพระ ฉันที่ศาลานี้ไม่พอ ไปรวมที่ศาลาวันพรุ่งนี้ แล้วมีงาน ข้าวเปลือก ข้าวเปลือกนี้ก็เพื่อชาติไม่ใช่เพื่ออะไร สำหรับวัดป่าบ้านตาดขึ้นิวเลย เพื่อชาติทั้งนั้นเลย อะไรๆ มาเพื่อชาติ อย่างเหล่านี้เอามาเอาไปไหน ออกๆ ทั้งนั้นไม่มีเก็บ ออกตลอดเลย ที่ไหนขัดข้องจำเป็นที่ไหนก็มา นี่ก็ได้นัดทางเวียงจันทน์แล้ววันที่ ๑๔ ให้เขามารับอาหาร เช่น ข้าวเป็นต้น รดจะมาสักกี่คันก็บอกเลย ทางนี้ก็เตรียมพร้อมไว้ใส่รถเต็มไปเลย ข้ามนไปเวียงจันทน์

เราไปเมื่อสองวันนี่ไปเวียงจันทน์ เอาของข้ามนไป เราพูดแบบปู้ปี้เลย เอารถไปสามคัน ของเต็มรถ ไปก็เข้าโรงพยาบาลเลย ถามนั่นถามนี่ทั้งหมดช่วยตาเหมือนกัน ๕ ล้านกว่า เขาเขียนมาให้หมดเลย เครื่องตาทั้งหมดเพราะเราเห็นความจำเป็นของตา มาก ทางโน้นไม่มี เครื่องมือตาไม่มี เพราะฉะนั้นเราจึงได้ช่วยมาก คราวก่อนก็ ๘ ล้านกว่า คราวนี้ ๕ ล้านกว่า เป็น ๑๓ ล้านกว่าแล้ว เราช่วยอย่างนี้แหละ ไปที่ไหนๆ สพุเพ สตุตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายครอบโลกธาตุเลย ไม่มีประเทศนั้นประเทศนี้ เมืองนั้นเมืองนี้ สพุเพ สตุตา คำเดียวครอบไปหมด หวังความช่วยเหลือด้วยกันทั้งนั้น หวังพึ่งกันและกันมนุษยเรา อยู่ลำพังคนเดียวไม่เป็น ความรู้สึกหวังพึ่งตลอดเวลา ตั้งแต่เด็กแต่เล็กก็พึ่งพ่อพึ่งแม่ พ่อแม่แก่แล้วก็พึ่งลูกพึ่งหลาน อย่างนั้นละพึ่งกันไปตลอด

ที่นี้ความพึ่งกันมีอะไรจะเป็นเครื่องตอบรับกัน ความเสียสละ ความเสียสละไปถึงไหนๆ ความชุ่มเย็นไปถึงนั้น ถ้าความตระหนี่ถี่เหนียวไปที่ไหนโลกแตกนะ อย่างที่เขาพูดอยู่เมื่อเร็วๆ นี้ เขาก็พูดเป็นความจริง เราก็อุดให้ฟัง เศรษฐีทั้งหลายประชาชนทั่วโลกเขายอมรับนับถือเลื่อมใสเคารพยำเกรง ดีไม่ดีบางคนเป็นความอัศจรรย์ก็ได้ต่อ เศรษฐีคนนั้นๆ นี้เขาพูดให้ฟัง แต่มาเศรษฐีในเมืองไทยเราเป็นเศรษฐีเฝ้าพะ เหม็นคลุ้งไปหมดทั่วประเทศไทย ฟังซินะ เศรษฐีประเภทนี้ไม่มีใครต้องการ ไม่มีใครเหลียวแล เพราะเศรษฐีทำความเดือดร้อนแก่โลกแก่สงสาร นี้เราก็อุดคำนี้มาพูด

เศรษฐีธรรมแล้วไปไหนเย็นหมด เศรษฐีเงินมีความตระหนี่ถี่เหนียวเป็นเจ้าอำนาจอยู่ในนั้นแล้ว ก่อความเดือดร้อนได้มากที่สุด เศรษฐีธรรมไปที่ไหนเจสียหมด ไม่มีอะไรเหลือติดเนื้อติดตัว นี้เรียกว่าเศรษฐีธรรม ไปที่ไหนเต็มไปด้วยความเมตตา ครอบโลกธาตุไปเลย นอกจากนั้นยังแผ่เมตตาทั่วถึงกันไปหมด กระแสจิตก็แผ่กระจายไป กิริยาอาการทุกอย่างที่จะสงเคราะห์สงหาโลกแบบไหนช่วยเต็มกำลังความสามารถ

นี้ธรรมเป็นอย่างนั้น ผิดกันกับโลก เพราะฉะนั้นโลกที่พออยู่ได้จึงต้องอาศัยธรรม ถ้าโลกไม่มีธรรมโลกนี้เดือดร้อนที่สุด มนุษย์นี้จะก่อความพินาศฉิบหายแก่กันได้มากถึงกว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลายนะ แต่เมื่อมนุษย์มีธรรมแล้วมนุษย์นี้ให้ความร่มเย็นแก่โลก สัตว์ก็ให้อภัยเขา เคยฆ่าเคยแกงเคยทำลายเขานี้ไม่ทำลาย นั่น ให้อภัยแก่เขาไปได้ อำนาจแห่งธรรมเป็นอย่างนั้น

ขอให้ท่านทั้งหลายอบรมธรรม ธรรมเข้าสู่ใจใจจะอ่อนนิ่มไปเลยนะ ถ้ากิเลสเข้าสู่ใจจะเป็นพินเป็นไฟ ไปที่ไหนเป็นไฟไปเลย ถ้าธรรมเข้าสู่ใจไปที่ไหนเย็นน้ำไปหมดต่างกันอย่างนี้นะ โลกนี้อาศัยธรรม ถ้าไม่มีธรรมโลกนี้จะอยู่ไม่ได้ ใครอย่าเห็นธรรมเป็นของเล็กน้อยเป็นตุ๊กตา เวลานี้โลกเมืองไทยเราคือชาวพุทธเรานี้แหละ กลายเป็นว่าเรื่องของกิเลสตัณหาเป็นทองทั้งแท่งๆ ใครก็ตะเกียกตะกายเคารพนับถือเป็นบ้ากับมัน เฉพาะอย่างยิ่งไอ้หลังลาย เข้าใจไหมไอ้หลังลายที่ผ่านมานี้ล่ะ กระจดาษ ประสากระจดาษ เขายกขึ้นมาเพื่อให้เป็นความสะดวกสบาย ระหว่างมนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นความผาสุกร่มเย็น การติดต่อดำขายแลกเปลี่ยนเป็นความสะดวกสบาย

ท่านผู้จัดทำท่านจัดทำมาด้วยความถูกต้องอย่างนั้น แต่พวกเรานั้นเป็นบ้าไปกับไอ้หลังลาย จะทำโลกให้พินาศเพราะไอ้หลังลายได้นะ นี่ละให้พากันพิจารณาอย่าหลงมันเกินไป ไอ้หลังลายนะ ถ้าหลงเกินไปทำลายเจ้าของ ทำลายส่วนรวมได้ ไอ้หลังลายไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย อย่าพากันตื่นจนเกินไป ให้รู้จัก อันนี้เป็นสิ่งที่อาศัย เมื่อเรานำมาทำประโยชน์ก็เป็นประโยชน์ได้ แต่ผู้ที่นำไปเป็นโทษโดยไม่รู้สีกตัวละชิเพราะกิเลสตัณหา ไอ้หลังลายเลยกลายเป็นไฟเผาโลกไปได้ ไปที่ไหนดูอะไรมันอดอยากที่ไหน อดอดอยาก แต่ความอยากมันไม่ลดหย่อนผ่อนตัวลง เฉพาะอย่างยิ่งต่างคนต่างติดต่างค้นหา ไอ้หลังลาย ได้เป็นเศรษฐีไอ้หลังลายก็เอา

เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมสวรรค์ชั้นพรหมไม่สนใจ ขอให้อยู่กับไอ้หลังลายพอ ไอ้หลังลายมัดคอแล้วก็จมไปเลย พวกนี้มันจมเพราะไอ้หลังลายมัดคอมันนะ มันไม่รู้จักพอ ได้เท่าไรยิ่งดีดียิ่งดี เราอย่าเข้าใจว่าผู้มีเงินมากๆ ถ้าไม่มีธรรมในใจแล้วผู้นั้นเดือดร้อนมากที่สุด ตาสีตาสาดตามท้องนาเขายังสบายๆ พวกนี้เป็นพวกเป็นพินเป็นไฟ ถ้าผู้มีธรรมในใจแล้วเหล่านี้เป็นประโยชน์แก่โลก ทั้งเป็นประโยชน์แก่ตนและเป็นประโยชน์แก่โลกทั่วๆ ไป เพราะฉะนั้นธรรมจึงแยกไม่ได้ ไปที่ไหนให้มีธรรมแทรกอยู่ในนั้น ถ้ามีธรรมแทรกอยู่ การอยู่การกินการหลับการนอน ใช้สอยทุกอย่างจะเป็นความพอเหมาะพอดีมีเหตุมีผลรู้จักประมาณ ถ้าให้กิเลสนำหน้าแล้วไม่มีอะไรมีประมาณ ได้เท่าไรไม่พอๆ ตายทิ้งเปล่าๆ ให้พากันจำเอา

ธรรมสอนโลกสอนมานานแล้ว เราก็สอนพี่น้องทั้งหลาย ตั้งแต่เริ่มสอนมานี้ได้ ๕๖ ปีแล้วนะ พ.ศ.๒๔๙๓ เริ่มคลี่คลายละ ในเบื้องต้นก็พระนั่นละ เพราะพระรุมเราอยู่ แล้วตลอด ไปที่ไหนหลบเหมือนโจรเหมือนมาร ถูกเขาไล่จับไล่กุมนั่นละ ไปที่ไหนบรรดาพระนั่นละไม่ใช่ผู้อื่น ไหลไปตามวังไปตาม หลบไปอยู่ที่ไหนวัง พอปี ๙๓ แล้วก็ค่อยคลี่คลายละ เรื่องราวของตัวเองก็เรียกว่าหมดลงโดยสิ้นเชิง พูดให้ชัดเจน การฆ่ากิเลสก็ต้องเอาชีวิตเข้ามาเข้าแลกกัน ทุกข์แสนสาหัส ใครจะว่าเอาอะไรมาอดนะ ว่างานยุ่งๆ ว่าเป็นทุกข์เพราะงานมากงานหนักงานหนา สู้งานฆ่ากิเลสไม่ได้นะ ใครถ้ายังไม่ขึ้นเวทีพัดกับกิเลสเสียก่อนอย่าด่วนคุยว่างานหนักนะ ถ้าลงได้พัดกับกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากเวทีใจสง่าจำขึ้นมาแล้ว นั่นละงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้นี้หมดที่นี้งานไม่มี

วุฒิ์ พุทธุมจริย์ กติ์ กรณีย์ ท่านว่า งานที่หนักมากที่สุดคืองานแก้กิเลส ได้สิ้นสุดลงไปแล้ว สิ่งที่เราทำได้ทำ คือการถอดถอนกิเลสตัวเป็นมหาภัยนี้ได้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อไปนี่งานนี้จะไม่มี พระพุทธเจ้าพระสาวกทั้งหลายท่านไม่มีงานกวนใจหมดโดยสิ้นเชิง งานกวนใจก็คือกิเลสมีมากมีน้อยกวนตลอดเวลา ที่นี้เวลากิเลสขาดสะบั้นลงไปหมดโดยสิ้นเชิงแล้วไม่มีงาน พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ไม่มีงาน ไม่มีอะไรเข้าไปแทรกจิตที่บริสุทธิ์สมบูรณ์เต็มที่แล้วนั้นได้เลย นั่นละผู้งานเสร็จสิ้น

งานทางโลกทางสงสารนี้ทำกันไปเท่าไร ถึงวันตายคอกับงานมัดติดคอกันอยู่นั้น ไม่มีใครทำงานเสร็จนะ โลกอันนี้ตายไปด้วยงานมัดคอกันนั้นแหละ แต่ผู้บำเพ็ญธรรมมีเมืองพอได้ พอเป็นระยะๆ ตั้งแต่สมาธิ ปัญญาพอไปเรื่อย ๆ เป็นขั้น ๆ ถึงที่สุดวิมุตติหลุดพ้นแล้วพอโดยสิ้นเชิง นิพพานคือเมืองพออันเลิศเลอ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านจึงไม่มีงาน ไม่มีอะไรกวนใจท่าน สั่งสอนโลก โลกเต็มไปด้วยกองทุกข์ ท่านไม่มีทุกข์ มีแต่ความสุขโดยสมบูรณ์สอนโลก พระพุทธเจ้าสอนโลก พระสาวกทั้งหลายท่านสอนโลกที่เต็มไปด้วยกองทุกข์ ด้วยความไม่มีทุกข์ของท่าน มีแต่บรมสุขเต็มหัวใจต่างกันนะ

พวกเราเป็นทุกข์ ท่านผู้มาสอนเราไม่ใช่ผู้มีทุกข์ เป็นผู้ทรงบรมสุขไว้ จึงควรจะนำธรรมะเหล่านี้มาเป็นคติเครื่องเตือนใจเรา ให้มีพักมีผ่อน พักเครื่องร่างกายวิ่งเต้น ขวนขวายก็ให้พัก พักทางด้านจิตใจ มันคิดว่าวุ่นวุ่นมัวอยู่ตลอดเวลา นี่คือนานของจิตงานนี้พักไม่ได้นะ ไม่มีใครคิดจะพักงาน แต่เอาธรรมจับปั๊บเข้าไปเลย จิตตกาวนา นี่คือโรงพักงาน ให้พักจิตดวงนี้ ถ้าเอาธรรมเข้าไปจับแล้วงานทั้งหลายจะสงบลง ๆ เอาพุทธโธเอางานอันเดียว งานพุทธโธคืองานดับทุกข์ เอาพุทธโธหรือธัมโม บทใดก็ตามถ้าถูกกับจริต เอาสติจับเข้าไปไม่ให้ยุ่งกับงานทั้งหลาย ให้ยุ่งอยู่กับงานพุทธโธเป็นต้นนี้อย่างเดียว แล้วงานทั้งหลายจะสงบเข้ามา ๆ

งานพุทธโธเป็นงานเพื่อความสงบ ไม่ใช่งานเพื่อความเผด็จตัวเองเหมือนโลก ทั้งหลายเป็นอยู่ ท่านจึงสอนให้อบรมภาวนา พุทธศาสนาเด่นที่ภาวนา การอบรมไฟ กองใหญ่อยู่ในใจให้สงบตัวลงไป กลายเป็นอมตธรรมมหานิพพานขึ้นภายในใจ สงบ เยียบเลย หมด ไม่มีอะไร ไฟไม่มี กิเลสเป็นไฟ ราคาคคินา โทสคคินา โมหคคินา เป็น ไฟทั้งนั้นดับหมดโดยสิ้นเชิงแล้วก็เป็นามตมมหานิพพาน หมดงานที่นี้ ตั้งแต่นั้น จนกระทั่งถึงวันนิพพาน ถึงธาตุชั้นธกาลเวลาของมันที่มันจะพังทลายก็เอาพัง เวลา มีชีวิตอยู่ก็พากินพาหลับพานอนพาขับพาถ่ายเหมือนกันกับโลกทั่วไป แต่ไม่ยึดไม่ถือ หากรับผิดชอบกันอยู่อย่างนั้น พออันนี้หมดสภาพแล้วปล่อยพริบตีตผิงเลย นิพพาน เทียงนี้ตลอดอนันตกาลเลย

นี่ละผลแห่งการสร้างคุณงามความดี ทุกข์ยากลำบากมีที่อยู่ได้ แต่สร้างโลกสร้าง สงสารตามกิเลสตัณหาไม่มีใครว่าอยู่ได้ ก็กัปกัลป์ก็สร้างอยู่ตลอด จมอยู่กับกองทุกข์ ด้วยหน้าที่การงานต่าง พัดผันอยู่ตลอดเวลาที่จนได้นั้นแหละ แต่งานของธรรมนี้มีเวลา อยู่ได้ พอสร้างลงไปๆ หนักเบา ก็เพื่อจะถึงความพอ เมื่อพอแล้วหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มี งานอะไรมาทวนใจอีกแล้ว นี่ละงานของธรรม มีความสิ้นสุดยุติลงได้ ไม่เหมือนงานของ โลกที่พัดผันกันตลอดเวลาหาทางยุติไม่ได้เลย เรียกว่าวิภูวน หมุนไปหมุนมาอย่างนี้ วิ ภูฏะตัดขาดสะบั้นหมด ไม่ต้องหมุน นั้น พากันจำเอานะ เอาเท่านั้นละวันนี้ พอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz